

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי לאו וכו' רב דהלכה כר"ל ותיבת זה נמחק: (ב) ד"ה למ"ד אס וכו' חולצין כו' הס"ד ואח"כ מ"ה מקדושה חמורה מפילין:

גליון הש"ס

גמ' לא אדירות. כעין זה
פסחים דף יג ע"א תענית יח
ע"א: שם והאידנא נהוג
עלמא במסתומות. עיין
תשובות מהרי"ק שורש נד:

לעזי רע"י

גלועי"ן [גלואו"ן]. עץ
סדוק.

מוסף רש"י

כירוצא בר. רישא דביתא
תפילין של יד עושין אותן של
ראש ואותן של ראש אין
עושין אותן של יד לפי שאין
מורידין וכו' (שבת עט:).
ס"ת שבלה. אין מחתכין
ממנה יריעה שפרשיות שמע
וזהו אם שמע בנחמה
לקובעה במוחה (שם).

שיטה מקובצת

[illegible]

אמרתי לו רבי מה טעם. אתה עושה אותם פמוחות והלא צמורה סמוכות הן. אותו ריוח שלאחר ובשעריך [דברים י] ^י הוא סמוס (שמאל של שיטה) והריוח באמצע השיטה: **אמר לי הואיל וצמורה אינן סמוכות.**

[ח] אנו עושין פתוחות: מאי לאו

סְתוּמוֹת. קָמַר כִּי (א) וְהָ לִדְבַר
אֲשֶׁר יִדְפֹּרֵי גִּשְׁוֹנִי.
עַן מִדּוּק הַחֶזֶק דִּי קוֹטְרִם שֶׁלָּא
יִפְּלוּ: אִם לִי מִנְהַג. כְּדַמְּשָׁה
אִם יֵצֵא אֱלִירוֹ כִּי: מִנְעַל לִכְתִּיבָה.
לִכְתִּיבָה לָא עַד שִׁיבָא אֱלִירוֹ וְיִזְרָה
יִזְרָה כִּי. לְמִיד אִם יֵצֵא אֱלִירוֹ וְאִמְר
חֻלְצִין בְּמִנְעַל שׁוּמְעִין לֵאמֹר מִכְּלָל
יִזְרָה עַד שִׁיבָא אֱלִירוֹ וְאִמְר לָא תִּחְלָל
בְּמִנְעַל חֻלְצִין כִּי: (ב) תִּפְלִין
קִדְוָשָׁן מִמּוֹרָה מִמּוֹרָה שִׁם בֶּן ד'
פִּרְשִׁי: הֵכָּה סְתוּמוֹת. בְּסֵת וְהֵכָּה
סְתוּמוֹת בְּמִזְרָה אֵלֶּה שִׁם בְּמִזְרָה גְּמִי
סְתוּמוֹת: הֵן יִדְפֹּרֵי לְבָסִים.

דילמא הא דדייקין הא מורידין
 עושין א' שם חסד מתפילין מזה:
קלף. כותבין עליו במקום בשר כו'.
 אלמא תפילין אי אפשר לעשות מזה
 הא על הקלף נכתבו: ומשי
למזה. מזה תפילין על הקלף ומזה
 ארוכסוטום אבל שם אינן כן
 כלום הילכך אם מורידין עושין: **והנהיג**
ד' שנה פסול. ומשי בתפילין ממירי
 חס

שאינ מורידין מקדושה חמורה
סתומות והכא פתוחות דלמא
למשה מסיני תפילין על הק
דוכסוסטוס במקום שער ילמזון
בוה ובין בזה פסול ו אידי ואידר

דירושלמי דפליג אש"ס דידן דמסקינן
אית תנא תני פמוחות ואית תנא תני
פתוחה פתוחה מקופה פתוחה פתוחה
פתוחה פתוחה פתוחה פתוחה פתוחה

שִׁטָּה וְאַחֵר כִּן מִתְחִיל נִכְמָז בְּחִמְנָה
מִקּוּפָּה לַחֹד וְנִרְאָה לַפֶּרֶשׁ דְּקֵאִי לַפֶּרֶשׁ

מאמסר חו פתוחה בחנינו ומתקן ומת-
באמנו אקרו וטע"ר צענלמא מקרי
ההיא קירושלמי אש"ר שגלו אליכס
כרבה דר משה עני ומחלה ולרבה א
דקאמורי משמיה דאשריני אפשר להחל
לדן מורדיו נטלין אש"ר אש"ר
עור אחד ההיא צעלמא מפר הערות א
צגליון שלמנה או פרשה ויהי אש
תפילין על ד' ס' שטיין וצל ראש
ושנינו פסולין אגריל וס"ת כשריה ראש
ומחזות פסולין אגריל (ד' ס' ו) ושל
אכילה וגבי אין צין יום טוב לצטת דל
הדרי מחד טעמא משום דכשייב ויכו.
בשר. פירוש אש"ר במקום צה"ר ויהי
שפא שיה צה"ר וזה מענין אחד ד
אדוקסוטום מתרי טעמי חדא דדיים
יין (פנא ד' עט): דמשני הכא איפסא
והא מניא תפילין על הקלף ומחזה על
והא דתצא אדוקסוטום במקום צה"ר
פירש אש"ר אופרש אש"ר יום קדש
וכחז אדוקסוטום וצעני זה נוכל לה
דכשריה שכחנה אדוקסוטום במקום
כשריה משניהם לא שיך למיתני שניה

ויתחיל בראש השיטה שלישית סדורה כ' עד מתחיל מלמעלה [הוא בתוס' ולכן לא העתיק] לפיכך חסדסוף שיטה ובראש שיטה שניה כדי לקיים שניהם ומיהו לפי זה קשה למנהג שלנו שאנו מניחין ובשערך ואין אנו מתחילין והיה בראש שיטה שניה אלא מניחין ירוח קצת ולפי דברי ר"ת קרי

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

ועושה ריוח מלמעלה וריוח מלמטה. מן הדברים לא פירש ושמה
ביון דכורך מאחד כלפי שמע צריך ביון למחילה כדי לגבול
בהיקף כעין ס"ת. מ"ר: **והאידנא** נהוג עלמא בסתומות.

וריו מלמטה ועושה
 ית' לו ^א רבי מה מעם
 וכות מן התורה ואמר
 כר"ש בן אלעזר מאי
 וכו' וכו' ריו' אמר רב
 לה אמר רב שמואל
^ב דסיפרי אמר ליה
 תסברא דכי אמר רב
 מנהגא ^א והאידנא נהוג
 רבא אמר רב כהנא
 יהו ויאמר ^א חולצין
 חולצין בסנדל ארבע
 העם בסנדל ורב יוסף
 אם יבא אליהו ויאמר
 מעין לו אין חולצין
 שכבר נהגו העם
 יהו ^א מנעל לכתחילה
 שמע מינה אריו' ש"מ
 אמר ^א מצוה לעשותן
 תוחות שפיר דמי ומאי
 אף תפרחות ליבא
^א ספר תורה שבלה
 שין מהן מוזה לפי
 עושין אמאי הכא
 עושין והתניא ^א הלכה
 קלף במקום בשר
 פילין והתניא שניה בין
 קלף במקום שער והא
 דכתביהו

[illegible]

שבת דף ע"ט: וימיה דלא
 ז' דלאשכחן (לא דף ז') וגי
 תפלין ומזוזות ואם מחד
 יכריבוהו אקף במקום
 יין אלא על הקף וקשה
 כל אלא ממחמת שניו
 שיער והוא שני וכתב
 ומר ר' רבא ה"ס דכוסתא
 וזלזלו פסול ארדי וארדי
 תפלין דכשירי
 ה' כלתו בקף במקום
 י' ואדי אמוחא דיכין
 ל' לשני הכא ארדי וארדי
 יין כדאשמינן ובענין זה

בעינן אבל אם חסרה מזוזה שיטה אחת א
מורידין עושין מתפילין מזוזה הס"ד: יד]
אם גמר פרשת שמע בסוף עמוד: יס] בגל

מִלְמַמְחָה. מִן הַלְדָּדִים לֹא פִירָם וּשְׁמָה
 (כִּי שָׁמַע אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַחֲלֵה דָוִד לְגוֹל)
וְהַיִּדְּנָה נִהְיָה לְמָה וּלְמָה בְּחַתּוּמוֹת.
 3: נִחְלָה שִׁטָּה וּבִסּוֹף שִׁטָּה וְהָרִיחַ
 בְּחֻמָּה וְזוֹ הִיא סְתוּמָה וְאִנּוּ וְהָיָה
 לְהִיחַ חֶלֶק מִעֵץ מִעֵץ שִׁטָּה וְאִנּוּ
 כִּי מִחֻמָּה וְהִיא אִם שָׁמַע וּשְׁמָה וְאִם
 זֶה קָרוֹי סְתוּמָה וְרִ"ת מִפְּרָשׁ
 דְּשִׁמְשִׁים מִסִּים פֶּסוּק בְּחֻמָּה שִׁטָּה

נאסטייז דער ציטור שנימה רשינויר חלה

למספחיהם. מנחת שטור שניה ומתחיל וכותב בשלשית וזו היא פתוחה וסמומה כל שכותב בתחילת שיטה יסוף שיטה ומני חלק בלמנע שיהיה לכתוב שם שם אותיות או יותר וזו היא סמומה סדורה כל שכותב והולך השיטה עד חזיה או עד שלשיתא ומניחה ומתחיל לכתוב השיטה שמתחילה כנגד נהגה של שיטה העליונה וזו היא סדורה זה מלא ר"ת בסידור קדמונים ובמסכת סופרים מלא ארזו היא פתוחה כל שלח מלא בראש השיטה ואזו היא סמומה כל שהיה בלמנע שיטה וכמה יניח בראש שיטה ויהא נקראת פתוחה כדי לכתוב שם של ג' אותיות גמר כל הפרשה בקוף הדף ^(א) ושיר שיטה אחת מלמעלה ואם שיר מלמטה כדי לכתוב שם של ג' אותיות מתחיל מלמעלה ועוד ביצורלמי בפי"ק דמניה ^(ב) קאמר בדידא דפתוחה מראשה פתוחה ^(א) מתוך כל הני קשה מתנגב דרון דשצדיקין חלק בראש שיטה ואח"כ מתחילין והיה אם שמוע וחס"ס קאמר דהאידיגא נהוג עלמא פתוחות ושמן סמכיות אהיה

[illegible]

א' דאין מורדין היו נוטלין שיטה אחת מס"ת ותיפרה ב' גניא. אם שינה: טו) צריך בתחילה: טז) העורות זה בזה. שלמעלה. אם לא דאין מורדין עושין: יט) אידי ואידי א

עין משפט
נר מצוה

וְמִי פֶה מְהֻלָּלוֹת מִזֹּה
 לֵאמֹר טוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַחֵם
 סַעֲיָף אֵל:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁסֶּה הַלֵּב טוֹשׁ״ע
 שֶׁסֶּה סַעֲיָף יוֹדֵד:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁסֶּה הַלֵּב אֵל
 טוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַחֵם:
 וְכֵן מִי פֶה מְהֻלָּלוֹת תַּפְּלִין
 וְסִימָה הֵן חֵט טַעַם עֵשֶׁן
 הַ טוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַחֵם
 סַעֲיָף ג':
 וְכֵן הַ מִי שֶׁסֶּה טוֹשׁ״ע
 אֲרִיחֵם סִי לֵב סַעֲיָף ז':

שימה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

ה ומשלימין וקא פריך הא
תפר לית לן בה: יו] כגון.
ה. כל כמה אות ד' נמחק: